

Öğrenci A:

Hem Bray'in hem de Ulrich'in, elit [tabakadan] erkeklerin, kadınların [toplumdaki] değişen rollerine karşı negatif tepkilerini tartışmalarını ilginç buldum. Bray Çin'de elit erkeklerin, kadının ekonomideki [geleneksel] rolünün azalmasına hayıflandıklarını belirtiyor, özellikle de dokumadaki rolüyle ilgi, çünkü, bu erkekler için, dokuma tutumluluk ve çalışkanlık gibi kadınsı erdemleri temsil ediyor. Ulrich evde dokuma fikrinin, endüstri öncesi çalışma biçimleri nostaljisi ile bağlantılı olduğunu göstermek için uzunca bir Bushness alıntısı yapıyor. Ulrich ve Bray endüstri öncesi, veya da endüstri öncesi devirde endüstrileşmenin ilk başladığı zamanki, toplumu anlatmak için bir yol arıyor görünüyorlar, Bray'in arayışı, kadınlar ve erkekler için ayrı (ama eşit) alanlar doktrininin etkili olduğu, ve nerdeyse kadınlar kadar erkeklerin, en azından güçlü olanlarının, da yokoluşunu görürken mutsuz olduğu bir çevre arayışı olarak karşımıza çıkıyor. Bu tutucu bir feminizm midir? "Erkeklerin çiftçilik yaptığı kadınların da dokuma yaptığı" herkesin kendi yerini bildiği geleneksel bir ütopya arayışı mıdır?

Her ne ise, Bray de Ulrich gibi, elit erkeklerin, kadınların değişen rollerine karşı ikircikli veya negatif tepkilerini ahlaki düzeni muhafaza etmeye olan istek/arzu üzerinden açıklıyor, ama Ulrich'e göre daha az bariz bir biçimde. Bray'in argümanının bu kısmını seviyorum, özellikle de ekonomik ve sosyal tarihi birbirine bağlamasını, ama keşke Bray (ve Ulrich) sadece sosyal ve ekonomik değişimin kadınların rollerinde bir gerilemeye yol açtığını değil de bunun nedenlerini irdelemeye daha fazla zaman harcasalardı. Belki de nedenler bariz: örneğin kadınlar erkeklere göre daha güçsüz olduğundan ekonomik ve sosyal değişime karşı daha savunmasızdılar. Ama sadece endüstrileşme onlara daha az önemli roller verdi diye kadınların rolü endüstrileşmeyle değişti demek de pek açıklayıcı değil, nerdeyse totolojik. Kadınlar endüstriyel sistemin içinde neden kendilerine güçlerini muhafaza edecek veya artıracak yeni roller yaratamadılar? Eğer açıklama kadınlar eve daha bağlıydılar ise, bunun daha derin bir şekilde irdelendiğini görmek isterdim. Bray ayakları bağlı eve hapis Çin kadını şablonunu sarsmaya dikkat ediyor, ama eğer eve hapsedilme/eve kapanış kadınları güçsüz kılan kritik öneme sahip bir faktör ise, oraya daha fazla dikkat çekmek lazım.

Metodolojik bir perspektiften, Bray'in çalışmasını ve Ulrich'in iki çalışmasını aktörler ve odaklandıkları objeler bakımından karşılaştırmayı ilginç buldum. *A Midwife's Tale*'de, tek bir kişi, Martha Ballard, sosyal tarih kırıntılarının üzerine dizildiği bir iplik oluyor. *Ev Dokuması Çağı* adlı bölümde [kırıntı], bir obje veya bir teknolojik sistemdi: çıkırık ve ilgili donatım.

Bray’ın kitabında büyük ölçekli ekonomik ve kültürel faktörler merkezi konumda; kişiler ve araçlar ise değişmekte olan bir toplumun, endüstrileşme döneminin öncüsü olan bir toplumun parçaları. Ben Ulrich’in mikro ölçekli çalışmasına karşı sempati duyuyorum, ve sosyal tarih “alışlagelmiş anlatının bireysel ve kurumsal yanlılığından vazgeçerken, bazen bir çeşit dışarıda bırakmayı diğer bir çeşidinin yerine koyuyor, insanları, etkinliğini veya değişme kapasitesini yadsıyan kolektif bir anonimlik halinde donduruyor” görüşünün arkasındaki duyarlılığı sevdim. Okuduğumuz her iki çalışması da gayet net biçimde bu eğilime karşı koyma çabası gibi görünüyor.